

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Bd. Regele Ferdinand No. 5.

A R A D.

Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,
Hotel „Ferdinand” camerele Nr. 21 și 22.

DIRECTOR:

CONST. I. ȘTEFĂNESCU

ECONOM

Apare zilnic la orele 3 după amiază

Note zilnice

În toată presa românească se pot citi articole de protest contra invaziei insalubre abundente a organelor de presă ungurească din România. Furunculul e copil.

Se așteaptă cu nerăbdare operația. Dar nu știm în mâna cui se găsește bisturiul.

D. L. Kalustian semnează azi un foileton în „Curentul” în care se ocupă cu un cunosător și clarvăzător, de această problemă.

Ce ne spune d-sa? Că în Ardeal sunt mai multe ziare ungurești decât în Ungaria și că cele românești sunt nu numai într-o ridicolă minoritate numerică, dar și mult mai slab organizate.

Da, așa e! Dar de ce?

Ungurii înțeleg prea bine însemnătatea, puterea ce-o are presa. N-au crușat bani și jertfe de-orice fel pentru a-și organiza cât mai perfect această armă care, pentru a impune ideile ce le sârbie în suflăle ca pe boabe de neghină, posedă și un perfect serviciu de informații cari fac ziarul necesar. Și atunci ungurul (și românul) citind informația, tendențios și cu o anumită artă redactată, trece și la articole injectându-se mereu până la otrăvire.

Sunt ei oare de vină? De ce? Că exagerază? Tot noi suntem aceia cari ne întindem protector aripile peste evoluția lor în sens dăunător statului.

Ce-am putea face ca să ne salvăm?

Cenzura? Nu. Nu este arma cea mai loială și potrivită. (Cu toate că în ce privește loialitatea, ungurii n-o merita).

Ce, atunci?

O concurență mai tare. Dar cum o avem? Pe ei îi finanțează Budapesta și sprijinul inerent minorităților, așa încât pe lângă că sunt citiți din dragoste de frați, îi mai citește și românii cari caută informații, locale și generale, rapide.

Dar pe noi cine ne ajută? Cine înțelege rolul covârșitor pe care presa îl are (iar putea avea) pe teren naționalist? Presa de provincie, care nu e pusă în serviciul vre-unui partid politic. Chiar și cea din Capitală. Și politica de harță este aproape singurul motor, singura energie inițială a apariției unui ziar la noi, — este nevoită să lupte cu enorme greutăți materiale, pentru că până la urmă, să vadă că ziarul nici nu e așa cum îl dorește, dar să nu poată face — din lipsă de bani — nimic pentru perfecționarea dorită de el și poate, așteptată de public.

Ar trebui să fie covârșitor superioră concurența noastră pentru că să putem câștiga pe cei pierduți.

Ei, dar vedeți că potențialii dela București nu mai au timp să se gândească la presă pentru a putea sesiza avantajele și dezavantajele ascuțite din felul ei de existență. Pentru... Skoda, Stewart, timbre de aviație... etc., etc., se găsesc bani în val, dar pentru perfecționarea organelor cari să așeze naționalismul, să împuie limba, să ridice prestigiul național, să pună cel puțin pe români la adăpost de săgețile invadente ale presei maghiare din Transilvania...

Și atunci când, prin concurență, zărele ungurești ar fi desființate, n'am mai avea nevoie de cenzură, nici n'am fi nevoiți să ne plângem stereotip cotidian, și înzadar, că

„nici după atâția ani de unire”... etc...

Dar cine să le înțeleagă?

Eri, noi, alaltăieri, noi, azi Kalustian, azi noi, mâine, noi și noi până la infinit, scriem articole de protest, injurăm, dăm soluții pentru ca acestea să fie uitate sau negate în seamă.

N'avem forță, nu bubuim, nu dărimăm: n'avem bani. Și săracul n'a avut prestață niciodată. Geniu să fi fost în viață, tot disprețuit a rămas până după moarte când lumea n'a mai trebuit să-și împiedece privirea de sărăcia lui. Lord Byron, Alexandri, Berard Schaw și-au văzut gloria cu ochii. Pe când Shakespeare, Eminescu... Cazul lui Jack London e foarte elocvent. Până a fost sărac, același geniu, a fost disprețuit, după ce s'a îmbogățit era purtat pe mâini de cea mai aleasă societate.

Este o lege aceasta: banul. Singura lege în toate domeniile.

Ei bine, nu puteți pretinde dăruirea de provincie independentă, naționaliste, ca luptând în contra acestei legi naturale, să învingă cerbicia celor obișnuiți deja cu presa maghiară, mai bună din punct de vedere informativ, nu-i puteți pretinde să ia lupta de penetrare în mase, în aceste condiții; nu-i puteți cere să apere — nu demn, căci aceasta o face, — și să impună limba țării, să desmințască, să oprească pe unguri să scrie vestii tendențioase și articole provocatoare.

Zadarnic ne luptăm noi aici, storcându-ne seva sufletului în slovă de trântet, zadarnic îndurăm, zadarnic ne sbuciumăm. Poate că la moartea noastră o să se spună o vorbă frumoasă care va mai fi luată în seamă de un naiv cu suflet sincer. Or nu acesta ne este scopul. Noi am dori să îndreptăm relațiile de acum nu cele dedupă moartea noastră.

Lupta e însă prea grea dacă suntem lăsați singuri, fără ajutor, pe-un câmp de bătăie unde plouă cu gloanțe și aerul e otrăvit.

E'am și purifica, am ști învinge, dar înțelegi că în aceste condiții e imposibil!

P. Sel.

Cine poartă vina »tragediei« minoritarilor?

de: Aurel Popa, prof. de liceu

Constatarea mea, făcută ca membru al celor două comisii de examinare ce au funcționat la Oradea în toamna aceasta, pentru verificarea răspetății a cunoștințelor de limba românească a slujbașilor minoritari, ai comunei și județului Bihor, au deslășuit patimașe comentarii în întreaga presă iudeomaghiară dela graniță. De la aceasta s'au molipsit și cotidianele minoritare din restul Ardealului: „Keleti Ujság”, „Ellenzék”, etc. plângând laolaltă pe variate coarde, soarta „nenorociților” minoritari, supuși rigorilor unui tratament inuman.

Valurile torentului s'au sbătut câteva săptămâni, cu furie sgomotoasă, apoi s'au potolit. Precipitate cu mânie, undele s'au oprit brusc la capătul pantei, prea scurtă pentru ca spectacolul să fie grandios, cum și l-au închipuit regisorii furtunii ridicole. E drept, că eșirea impertinentă a nealelei presei la constatarea mea, apărute în „Țara Noastră”, de unde au fost reproduse pasagii în „Neamul Românesc”, apoi în „Gazeta de Vest”, „Curentul” și „Universul”, nu merită o polemică. Dar, orice om iubitor de adevăr nu poate lăsa minciuna să-și spună ultimul cuvânt. De aceea caut să revin asupra unor afirmațiuni gratuite ale sămănătorilor de vânt.

Au crezut faimoșii condotieri ai naivității minoritare, că prin îndrugarea unor calomnii vor desavua seriozitatea măsurii luate pentru examinare.

Ei și-au permis, printre altele, să afirme, că membrii

comisiei, în speță subsemnatul, ca exponent al partidului național-agrar, n'am fi putut fi obiectivi în aprecierea silinței ce și-au dat minoritarii de a ne învăța limba. Dumnealor însă, ignorează faptul că aceiași „martiri” au căzut în câteva rânduri la examenul de limba română, continuând totuși să-și păstreze funcțiile și prezentându-se din nou la examen, cu aceeași desinvoltură și cu același bagaj lexical, care departe de a fi românesc nu este măcar esperanto sau volapük. Dovadă lucrările scrise ale unor minoritari, cari sunt o sfidare și o provocare.

Hrânindu-și cititorii cu chimere și răstălmăcind toate măsurile ce se iau de factorii de drept, în interesul Statului român, — acești scribi improvizați de cele mai multe ori din ratați ai altor cariere, — își închipuiesc, probabil, că, prin nesfârșitele lor tânguiri, prin amenințări strecurate abil, prin apeluri adresate străinătății, lui Rothermere și Genevei, ale cărei statute tot ei le eludează, (tineretul maghiar e îndem-

nat la iredentă nu la respectarea păcii universale), vor reuși să facă să se revină asupra măsurilor luate pentru apărarea intereselor noastre de stat național și a prestigiului țării.

Plângând soarta minoritarilor amenințați de a fi scoși din funcții, nu vor să înțeleagă că nu mai poate exista niciun compromis și că această ar fi singura măsură dreaptă și meritată ce trebuie aplicată acelor cari timp de 15 ani de zile au disprețuit limba statului, care le-a asigurat pâinea cea de toate zilele.

De 15 ani de zile statul, cu blândețe de apostol și dulceață de serafim, a plătit comisiile și paracomisii, cari să examineze progresul în limba română a acestora și i-a ținut de nenumărate ori. Decă atunci ar fi vinovat statul de „mizeria ce așteaptă pe copilașii acestor nenorociți” și nu ei înșiși cari dintr'un rău înțeles și deplasat naționalism își expun familiile la aceste posibilități.

(Continuarea în pagina III-a).

„Divergență de principii”

Pentru a obține o ilegalitate, pe cale de diplomație și gudureală, ungurii au trimis — cum am scris — la d. Anghelescu, o delegație condusă de episcopul reformist dr. Makkai.

D. Anghelescu i-a spus pur și simplu că în chestie de datorie și propășire națională nu există concesii pe niri o bază de protecție și că guvernul știe el ce face.

Episcopul Makkai, reîntors cu nas lung dela București, a declarat presei că între el și d. ministru este o... divergență de principii și de puncte de vedere (mai ales n. r.).

Cu toate acestea, a mai adăugat episcopul-Mercur, că speră că... felul în care a expus punctul lor de vedere, va avea un efect îmbucurător pentru ei.

Nu credem...

ALBA-IULIA

Domnule Director,
Domnilor profesori,
Iubiți colegii!

La 1 Decembrie 1918, armata românească trece a doua oară peste Mureș și Tisa, îndreptându-se spre Alba Iulia.

Aci erau adunate în această zi, 1228 de delegații din 27 comitate românești. Pe sub poarta lui Mihai Viteazul au trecut sute de mii de oameni cari veneau să asculte cuvânt românesc rupt din suflătele vorbitorilor dintre cari mare parte erau abia ieșiți din temnițele unde asupritorii voiau să înăbușe lumina naționalismului.

În ziua de 12 Decembrie, în adunarea dela Oradea, comitetul executiv al partidului național a însărcinat pe deputatul Al. Vaida să citească, în parlamentul maghiar, rezoluțiunea alcătuită de Va-

sile Goldiș, prin care se nega guvernului unguresc dreptul de a vorbi în numele românilor la viitoarea conferință a păcii.

Toate încercările guvernului Károlyi de a ajunge la o împăcare pe acest teren, au eșuat.

România ardeleană se adunase în jurul stejarului lui Horia pentru a depune jurământul unirii, pe veci, cu patria-mamă. Adunarea, deschisă de Ciceo Pop, a ascultat cele nouă puncte ale rezoluțiunii lui Goldiș. Ștefan Ciceo Pop și-a terminat cuvântarea cu strigătul „Trăiască România-Mare!” A vorbit apoi Iuliu Maniu pecetluind hotărârile.

În această zi jugul milenar a fost sdrobot în cetatea lui Mihai care adăpostește mormintele răsculaților dela 1387: Vlad Iancul și Vlad

Dan, ale lui Mihai și Gelu Românul cari s'au răsculat la 1437 pe coasta Bobârnei.

Evenimentul dela 1 Decembrie este renașterea românească a Ardealului.

O mie de ani ungurii ne-au călcat sfintele drepturi sub cisma lor asiatică înjugându-ne la o muncă pe care o exploatau fără milă și oprindu-ne accesul la cultură pentru a nu vedea nedreptatea ale cărei jertfe eram. O mie de ani hogăția noastră sufletească a trebuit să se ascundă de frica biciului și doina să amuțească. O mie de ani codrul uscat de pâine a trebuit să fie muțat de lacrimi furișe.

Ceasul izbăvirii drepte trebuia să sune odată. Clocotul înăbușit în gât trebuia să izbucnească. Răbdarea atâta timp acumulată trebuia să-și ceară sfârșit.

Ziua glasului luminos a sosit. Fruntea românească s'a descrețit și glasul, uitând

de revoltă, și-a strigat de-a dreptul bucuria pe care nu se temea că i-o va întuneca nimeni. Sosise vremea ca să putem îngriji cu dragoste deschisă mormintele celor ce ne-au stropit dreptul și pământul cu sânge. Venise ceasul când viitorul ne zâmbea luminos alungând nouă trecutul și când puteam sărută fără teamă brazda grasă a unui pământ care pentru noi ascunde comorile cu cari Dumnezeu ni l'a binecuvântat pentru bunătatea și îndelunga noastră răbdare.

Venise ceasul când blândețea și mărminia noastră trebuia să fie lecție umilitoare pentru cei pe-ai căror frați nu i-am pus în jugul din care i-am ne eliberasem.

Dar ei n'au vrut să ne prieapă. Grofii cari în îngâmfa-re lor se obișnuiseră să ne socotească, atâta vreme, drept iobagi, animale de muncă sub cnutul lor, n'au vrut să

(Continuarea în pagina II).

Te-Deumul de 1 Decembrie

Astăzi, Sâmbătă, cu prilejul aniversării zilei de 1 Decembrie în catedrala ort. rom. s'a oficiat un Te-Deum, de care I. P. C. S. părintele arhimandrit dr. I. Saciu, înconjurat de un sobor de preoți.

La acest Te-Deum au luat parte toate oficiile orașului afară de ale armatei.

Dupa oficierea Te-Deumului părintele Fl. Coloman a ținut următoarea cuvântare:

În cartea sfântă scrie, că aducându-se cea dintâi jertfă la Cotelul măturii, a ieșit foc dela Domnul și a mistuit jertfele de pe altar. Din acest foc ieșit dela Domnul trebuia să se ia în cădelnițe pentru tămădire. Doi din fiii lui Aron însă, anume Nadav și Avind, luându-și cădelnițele au pus în ele foc străin. Atunci, ieșind foc dela Domnul, i-a ars și au murit amândoi.

Ziua de 1 Decembrie intru-chipează înflăcărarea neamului nostru cu focul sfânt al iubirii de frați, al iubirii de neam și țară.

E voia și rânduiala sfântă a lui Dumnezeu, ca fiecare neam să muncească pe pământ adunându-și fiii laolaltă. Precum în tesuturile corpurilor fiecare celulă, cu toată împreună lucrarea ei cu celelalte celule, își păstrează unitatea în organismul plantelor și animalelor, tot așa e voia și rânduiala tainică și sfântă a lui Dumnezeu, ca fiecare neam să-și aibă celula sa în marele organism pe care-l formează țările pe pământ. Iată acum, precum zice cântărețul, ce e bun sau ce e frumos, fără numai a locui frații împreună; că întru aceasta a făgăduit Domnul viața de veci.

Dela Domnul a ieșit focul sfânt intruchipat în ziua de 1 Decembrie.

De ce am ascunde, ne-am avut, ne avem și noi nadavii și avindii noștri, cari în locul acestui foc ieșit dela Domnul, au luat și iau în cădelnițele sufletelor lor focul străin al vrăjbei. Avem însă credința tare, că și ai noștri nadavii și avindii vor fi arși de focul sfânt al sufletelor curate și iubitoare de neam și țară.

Dincolo de hotarul țării vrășmașii se pregătesc zi cu zi. Și toate pregătirile lor sunt pentru dărâmarea altarului pe care s'a pogorât fo-

cul sfânt al zilei de 1 Decembrie. Nu vedeți, cum se uneltește, ca în cădelnițele sufletelor noastre să se pună focul străin al învrăjbirii?

Să ne cercetăm cădelnițele sufletelor. Dacă nu avem în ele foc străin, dacă în el pâlpăie numai focul sfânt al iubirii de neam și țară, nu avem pricină să ne temem.

În vreme ce trupurile lui Nadav și Avind ardeau a grăit Domnul prin Moise: „Intru cei ce se apropie de mine, mă voi sfîșii, și intru tot poporul mă voi proslăvi”.

Feriți-vă de focul străin al vrăjbei și dați-vă silința ca prin focul sfânt al iubirii voastre de neam să se sfîșiească Domnul și moștenirea zilei de 1 Decembrie.

Publicațiune

Luni 3 Decembrie 1934 ora 10 se va ține licitație la Garnizoana Arad, pentru aprovizionarea cu materiale pentru reparat harnașament.

Căutul de sarcini cu toate condițiile de detaliu, se poate vedea la Garnizoana dela orele 8—13.

Licitația se va ține conform art. 88—110 din L. C. P.

Șeful Serv. Intend.

Div. I. Cav.

Intend. Lt. Colonel

Penescu Ștefan

Șeful Biroului II.

Adm-tor Căp. P. Roșilescu

No. 11791.

A apărut „Fruncea”

Ziua de 1 Decembrie pe lângă alte evenimente, a mai înregistrat unul:

Apariția mult așteptatei reviste bândțene „Fruncea”.

Scrișă cu îngrijire și intrinșec în conținut un material variat, pentru gusturile și cerințele tuturor, datorită unor colaboratori ce i-au înțeles menirea, revista „Fruncea” trebuie să nu lipsească dela nimeni un intelectual care se respectă.

Folosiți bateriile

„Galvani”

se resemneze soartei pe care dreapta împărțeală dumnezeiască li-a impus-o.

Bogățiile cari le mijloceau un trai de trândăvie sunt și azi regretate de ei și și-au jurat, naivii, să ne se astâmpere până nu le vor avea din nou. Ahtiații socotesc bogăția și sufletul poporului pe care-l lasă în mizerie, mai prejos decât îmbrămbirea lor animalică.

Din acest motiv duc luptă nedreaptă, luptă mârșavă, lipsită de conștiință și orice scrupul, crezând că-și vor ajunge ținta pe cât de nedreaptă pe-atât și de utopică.

Uită însă că stăpâni de drept pe pământurile râvnite de ei, suntem noi și pe noi ne chiamă români. Uită că dacă năvălirile barbare și crunta lor împilare de o mie de ani nu ne-a clintit de-aici, nu se va mai găsi putere pământescă s'o facă. Uită grofii unguri că le cunoaștem

stăpânirea și că moartea pentru apărarea bunului, a osemintelor strămoșești îngropate aici și a libertății pe care geniul nostru o merită, este mai de preferat. Dar uită și aceea că nu sunt în stare să ne-o dea.

Pieptul și brațul românesc sunt deplină garanție a stăpânirii noastre veșnice pe locurile unde ne-am născut, am trăit, am crezut în Dumnezeu care ne-a ajutat, am muncit cu dragostea insufletită de nădejde știind că până în sfârșit tot noi o să biruim, am suferit cu bărbăție când așa ne-a fost dat și unde strămoșii noștri îngropați, ne cer să le păstrăm amintirea curată și să nu lăsăm ca sângele lor să fi fost vărsat în zadar.

Oricât s'ar sbate grofii Ungariei, vor înțelege totuși că N'am luat nimic în dar Ci că moșia ne-apartine Și de ne-atacă orși-cine Noi vom fi trăznit pe hotari!

Penultima etapă a Diviziei Naționale

Dintre meciurile de mâine, cel mai interesant și cel mai aprig, va fi cel dela Cluj, unde Ripensia întâlnește pe Universitatea.

Acest meci este deosebit de important, prin faptul că el va decide ordinea în clasamentul turului de toamnă, al Diviziei Naționale și din punctul de vedere al selecționării jucătorilor, pentru alcătuirea echipei ce ne va reprezenta la Balcaniada.

Măine jucătorii Ripensiei și ai Universității vor arăta ce știu, mâine vor da examen: unii pentru diploma de „internațional” iar alții, fiind internaționali, pentru „gradatii”.

Jucătorii se vor trudi astfel să-și dovedească știința.

Pe lângă aceasta, după cum am spus, de acest meci depinde și ordinea clasamentului. Leaderul încă nu este desemnat. Locul Ripensiei este periclitat de „U”.

Această partidă prin caracterul ei va ocaziona cea mai strânsă și mai palpitantă luptă a sezonului.

O altă partidă de mult interes, este aceea dela Timișoara, dintre

Chinezul și România din Cluj. Chinezul fiind și el un candidat la locul din capul clasamentului, va da meciului de mâine importanța ce i se cuvine, astfel că jucătorii Chinezului vor depune mari eforturi pentru a înfrânge puternica formație clujeană. România poate opri ascensiunea timișorenilor spre locul de leader.

Matchul Venus—CAO, ce se dispută în Capitală, constituie un eveniment sportiv de mare anvergură. CAO în urma rezultatelor frumoase din ultimul timp și Venus în a cărui linie de atac intră internaționalul Gratiu Sepi, promit a desfășura un meci, în care vor fi de văzut lucruri frumoase.

La Arad, CFR înfruntă pe AMEFA, deținătoarea neînvinsă a lanternei. Forma detestabilă a CFR-ului și cea permanentă a AMEFA-iei dă ocazie unei întâlniri, în care șansele vor fi egale și poate va fi o ocazie ca arădanii să realizeze prima victorie a sezonului.

T. F. Corner

„F. C. Arad”

— O desmințire —

Am scris mai zilele trecute despre șeful lansat, de unii interesați, că ar fi pe cale să se înfăptuiască o fuziune între cluburile sportive Gloria și AMEFA.

Noi am luat imediat o atitudine hotărâtă împotriva acestei mesalianțe și am cerut celor în drept o desmințire.

Din sursă autorizată aflăm că totul nu-i decât o farsă de prost gust. Gloria nu a căutat și nu va căuta niciodată să-și impetrestreze rândurile cu exponenții muncitorilor arădani.

Inregistrăm desmințirea cu o deosebită satisfacție.

Informațiuni

În urma unei măsuri abuzive a prefecturii de Timiș Torontal, prin care s'a suspendat pe timp de treizeci de zile apariția ziarului „Zbiciul” din Timișoara, directorul proprietar al acestui ziar, d. Ioan Jucu de Bănai, a făcut să apară ziarul „Dreptatea”.

„Dreptatea” anunță că a întocmit un memoriu, pe care l-a înaintat d-lui ministru de interne Ion Inculeț, cerând o anchetă pentru stăvilirea abuzurilor cenzurii dela Timișoara.

Comandamentul Garnizoanei Arad, face cunoscut ofițerilor de rezervă domiciliați în orașul Arad și pe raza Cercului de Recrutare Arad, că în conformitate cu ordinul circular Nr. 2370—1934 al M. St. M. va funcționa, cu începere dela 15 XII 1934, în garnizoana Arad, un curs organizat pentru ofițerii de rezervă.

Ofițerii de rezervă pot participa de bună voie, fără nici un fel de drepturi bănești. Această participare va fi echivalentă cu o concentrare, dacă se va constata că ofițerul a frecventat regulat cursul și și-a asimilat cunoștințele ce i s'au predat. Cursul va consta dintr'un număr de aproximativ 12—14 ședințe, ținându-se lunar câte 2 ședințe, de 2—3 ore fiecare. Ofițerii ce doresc a participa vor înainta direct Comandamentului Garnizoanei Arad până la data de 6 Decembrie a. c. un raport în care vor arăta: gradul, arma și corpul sau serviciul unde aparține; naționalitatea, domiciliul, și posibilitatea de participare, indicând zilele și orele când ar putea participa la cursuri.

Ținută la cursuri: civilă sau militară.

Tratatul franco-italian progresa

În cercurile italiene se arată că tratatul franco-italian se desfășoară în mod satisfăcător.

Neliniștea provocată de atentatul dela Marsilia n'a avut influență asupra desfășurării tratativelor dintre Paris și Roma.

Ambele state pun toată influența în joc spre a se ajunge la realizarea înțelegerii.

Ședințele Sf. Sinod

Membrii Sf. Sinod s'au întrunit, din nou eri dim. sub președinția I. P. S. patriarh Miron. La deschiderea ședinței I. P. S. Patriarh a făcut necrologul decedatului arhieru Platan Ciossu și a invitat pe membrii Sf. Sinod să participe la înmormântare.

În semn de doliu ședința a fost suspendată pentru 10 minute.

S'a dat delegație provizorie arhierului Andrei Crișanu dela Oradea să meargă în America să cerceteze parohiile române ortodoxe de acolo, când să le organizeze și apoi să raporteze Sinodului.

Vizitați magazia lui

Bul. Reg. Ferdinand 11. unde veți găsi cele mai frumoase lămpi și toate obiectele moderne pentru locuințele Dumneavoastră Târg mare de Crăciun.

Cinematograf

CENTRAL

Programul de azi:

GEORGE O'BRIEN

Misterul minci de aur

Reprezentările

la orele 5, 7.15 și 9.15 seara

Prețuri normale.

SELECT

(Crucea Roșie)

Programul de azi:

Uraganul

Marlene Dietrich

Reprezentările

la orele 5, 7.15 și 9.15 seara

Taxe de intrare:

Lei 8, 10, 15 și 20, inclusiv timbrul aviației

CORSO

Programul de azi:

Duminică la orele 11 1/2 a.m.

MATINEU

Premieră!

La orele 3, 5, 7 1/4, 9 1/4

Toată lumea trebuie să vadă acest film!

Dupa romanul lui

Claude Farrere

Bătălia

Inkișinoff,
Charles Boyer,
John Leder,
Annabella

Membrii „Consum”-ului au avantajul de a plăti în rate

URANIA

Programul de azi:

la orele 5, 7 1/4, și 9 1/4.

Cel mai splendid film

Amantii fugarii

Robert Montgomery
Madge Evans

Cine poartă vina »tragediei« minoritarilor?

(Urmare din pag. 1-a).

Nu dorim moartea nimă-nui și nu vrem să se îngroașe rândurile celor ce suferă. Niciun român nu dorește să asuprească pe vreun minoritar. Dar s'o înțeleagă odată pentru totdeauna ca tânguirile lor oricât de duioase nu ne vor face să abdicăm la drepturile suveranității noastre naționale, nici la dreptul de liberă dispunere în organizarea gospodăriei noastre. Asupra acestora, noi singuri vom hotări și nu vom îngădui nicio ingerință a nici unui calcul meschin de orice natură ar fi el, politic sau electoral.

Adevărata vinovată, aceea care întrefine spiritul de frondă și formulează pretențiuni nejustificate asupra indulgenței neîmitate de altfel a conducătorilor destinelor acestei țări, este »presa de negustori«, cum a numit-o d. Oct. Goga.

Pentru a-și spori tirajul, această presă nu se sfiește de a vinde suflete, de a semăna neîncredere, de a abuza de înclinările romantice ale unor inimi simple și de a le alimenta, în loc de a îndemna la lealitate, la muncă conștiincioasă, la respectul pe care oricine trebuie să-l aibă de stăpânire, căci stăpânirea este dela Dumnezeu și cine se ridică împotriva lui Dumnezeu, cum spune Scriptura.

S'o stie acești minoritari, cari hrănesc din naivitatea și credulitatea lor huzurul ziariștilor cari nici nu sunt măcar maghiari ci jidani, neam spulberat în cele patru vânturi parcă anume pentru a produce desagregare în mijlocul popoarelor unde trăiesc, s'o stie că nenorocirea lor, dacă-l va lovi nenorocirea, se datorește acestor vânturi de rețete de nesupunere și indemnuri stupide de neadaptare la împrejurări. Presa de samsari a găsit

un teren bun de secătuit, mai ales în Ardeal. O dovedește faptul ca toate minoritățile s'au înmulțit ca ciupercile. Înainte de războiu în România apareau 54 de publicații evreo-maghiare, astăzi ele sunt peste trei sute, din cari peste 50 apar cotidian. Ea une treaz un spirit de mărătoare revolta și o atmosfera de ura și intoleranță față de orice măsuri dictate de imperativul unității noastre naționale.

Această presă îndeamnă ciandestini pe cetățenii minoritari să fie recalcitranti față de orice manifestare românească, îi îndeamnă să refuze de a-și asimila limba țării, prezentând faptul ca o dovadă de sentimente maghiare neprihănite. A alimentat un spirit de revanșă deplasat, sugerat de Ebreiștii dela Budapesta, cari își inchipuiau că stările întărite prin tratate sunt provizorii și »părțile anexate« vor reveni iarăși »Ungariei mutilate«.

Această presă, sfidând cel mai elementar simț de echitate socială și respect, scrie și astăzi, în mod ostentativ, orice localitate din Ardeal cum și străzile orașelor, cu numele lor maghiarizate pe vremuri, nu cu numele oficiale date de consiliile comunale. Nu este aceasta o permanentă provocare și sfidare la adresa statului?

De aceea să nu se mire când, pierzându-ne răbdarea, după ce ni s'a răstălmăcit noblețea și generozitatea, vom trece la reacțiune, în numele respectului ce ni-l datorăm nouă înșine.

Cred că această presă sămănătoare de discordie trebuie lichidată, în chiar interesul minoritarilor noștri creduli. Este de altfel și părerea unuia dintre cei mai luminați evrei dela noi, dr.

Manfred Reifer, intim colaborator alui Mayer Ebner și principial factor al mișcării sioniste din România. Acesta a avut curajul să arate, spre stupefacția consăngeților săi, cari l-au anatemiizat, cari sunt păcatele presei și rasei jidanești. Cu un spirit larg aprobă reacțiunea ce s'a produs în timpul din urmă în unele state contra tendințelor de cutropire ale evreilor, cari s'au erijat în moralisti ai popoarelor în mijlocul cărora trăiesc, au declarat război capitalismului și caută prin toate mijloacele să producă haos. Prin presa lor vor să îndrepte lumea după ideile rasei lor, să influențeze viața publică prin prisma acestei rase.

Impotriva acestor influențe luptă orice popor autohton și astfel e normal să lupte în primul rând împotriva presei evreiești. Impotriva acestei tendințe trebuie să se ridice orice popor, căci fiecare popor dorește să-și crească tineretul în spiritul său și să-și conserve ființa proprie. Și, urmează dr-ul Reifer, »nu poate să-i fie indiferent unui popor cine-i scrie articole de Crăciun, cine-l îndeamnă să meargă la biserică. Ziarele »Adevărul« și »Dimineața« oferă cititorilor români articole de Paști și de Crăciun și vor să ne servească religia românească în vasul lor evreesc«.

Iată că s'a găsit un evreu care să descopere vastă organizație, cu scopuri de desagregare a oricărei ordini de stat și sociale a poporului ales.

Astfel și ungurii dela noi citesc indemnurile otrăvite ale jidanilor scrise în limba lor maghiară, fără să-și deie seama că sunt imboldiri satanice, fatale existenței lor ca popor.

Aurel Popa, profesor de liceu, Oradea

Calomniile presei maghiare la adresă d-lui prof. univ. Onisifor Ghibu puse la punct de primăria Timișoara

E vie încă în amintirea cititorilor acțiunea în justiție pe care a inițiat-o în vara acestui an primăria municipiului Timișoara pentru anularea dreptului de proprietate al ordinului piarist din capitala Banatului asupra imobilelor din fața spitalului de copii, unde se adăpostește liceul acestui ordin. Stabilindu-se că piariștii și-au înscris dreptul de proprietate asupra acestor imobile în mod fraudulos, justiția, în două instanțe, — judecătoria și tribunalul, — a dat primăriei câștig de cauză, ordonând radierea titlului de proprietate al piariștilor asupra unor imobile ce nu li se cuvin.

Primăria a lucrat în acest proces după valoroasele indicații ale d-lui Onisifor Ghibu, profesor universitar din Cluj, un foarte bun cunoscător al problemei piariștilor. Documentele scoase de d. prof. univ. Onisifor Ghibu din chiar arhivele piariștilor, au fost zdrobitoare și concludente: pe baza lor justiția a putut să se pronunțe în perfectă cunoștință de cauză, punând capăt unei stări de lucruri care prejudicia materialmente primăria municipiului Timișoara și care sfida noua noastră alcătuire de stat, pentru că piariștii trăiau într-un fel de ex-lex, se considerau la noi un fel de stat în stat, menținând însă puternice legături cu Budapesta revizionistă.

Era fatal ca presa partidului maghiar să se supere pe d. prof. Onisifor Ghibu. Din calomniile ce s'au delib'at pe socoteala d-sale, una a fost de o îndrăzneală nemaipomenită: calomnia-torii au scornit că serviciile pe care eminentul profesor dela Cluj le a prestat municipiului Timișoara au fost interesate. S'a precizat chiar suma pe care d. prof. univ. Onisifor Ghibu ar fi primit-o pentru aceste servicii: lei 50.000.

Față de aceste calomnii, evident că primăria municipiului Timișoara, pusă în cauză, s'a văzut nevoită să reacționeze. D. primar prof. Aug. Coman a trimis presei următorul comunicat: »Față de insinuațiunile unor ziare din localitate, că d. profesor universitar dr. O. Ghibu ar fi primit dela primărie suma de 50.000 lei, drept onorar pentru intervenția sa în chestiunea liceului piarist, finem să lămurim opinia publică prin următorul comunicat:

»Primăria municipiului Timișoara, în năzuința sa de a sprijini orice operă culturală și științifică, utilă și serioasă, ca și în trecut, așa și în prezent, subvenționează — în limitele bugetare — aceste opere, prin cumpărarea mai multor exemplare, spre a le răspândi, donându-le bibliotecilor publice«.

»In primăvara anului curent a apărut lucrarea d-lui prof. dr. O. Ghibu, tratând »Acțiunea catolicismului Unguresc și a Sfântului Scaun în România întregită«, într-un volum de 1100 pagini, de o covârșitoare importanță științifică și documentară pentru litigiile seculare dintre biserica dominantă și cea catolică«.

»Ofertă fiind această lucrare de către institutul de arte grafice »Ardealul« din Cluj, primăria a cumpărat, prin deciziunea No. 41.268/1934 cincizeci de exemplare, în valoare de 50.000 lei, pe cari le-a răspândit bibliotecilor publice, conform tabloului ce se găsește la serviciul cultural.

Acesta fiind adevărul, conducerea

primăriei vestește orice insinuațiune tendențioasă în legătură cu numele unui profesor erudit, de talia d-lui profesor Ghibu.

Și o vestește cu atât mai mult, cu cât în redacțiile ziarelor din chestiune se găsesc membri cari n'au nici un motiv să se plângă de tratamentul master al primăriei, în materie de subvenții, pentru lucrări mult mai puțin științifice«.

Timișoara, 30 Noembrie 1934.

AUG. COMAN

Președintele comisiei interimare.

Calomniile presei partidului maghiar sunt deci puse la punct. Din acest comunicat reiese:

1. Că d. prof. universitar Onisifor Ghibu n'a luat nici un fel de onorar pentru intervențiunea d-sale în procesul cu piariștii.

2. Că suma de 50.000 lei, despre care presa minoritară afirmă că ar fi fost încasată de d. prof. univ. Onisifor Ghibu, s'a plătit institutului de arte grafice »Ardealul« din Cluj, pentru o carte intitulată: »Acțiunea catolicismului unguresc și a Sfântului Scaun în România«; cartea e scrisă de d. prof. univ. Onisifor Ghibu, dar ea conține documente de mare valoare în legătură cu subiectul tratat, — și foarte bine face orice autoritate publică sprijinind răspândirea unei atât de importante lucrări.

Comunicatul d-lui primar prof. Aug. Coman e bine venit.

Credem totuși că suntem în asentimentul tuturor oamenilor de bunăcredință, dacă spunem că el nu trebuie considerat ca o satisfacție dată d-lui prof. univ. Onisifor Ghibu, care nu avea nevoie de nici un fel de satisfacție, pentru că mobilul atacurilor presei minoritare împotriva d-sale e cunoscut de toată lumea. Comunicatul d-lui primar prof. Aug. Coman are însă meritul de a demasca procedeele nedemne ale acestei presei, — și pentru acest curaj d-sale merită recunoștința noastră.

S'ar putea ca mâine, poimâine, și d. primar prof. Aug. Coman să devină ținta atacurilor de soiul celor îndreptate contra d-lui prof. univ. Onisifor Ghibu, dar lucrul acesta nu va trebui să-l impresioneze, pentru că, veniți cum suntem, vom ști ce atenție trebuie să acordăm acestor atacuri.

Reacțiunea opiniei publice românești

Să nu se creadă că îndrăzneala maghiară s'a limitat la atacurile nedemne îndreptate împotriva d-lui prof. universitar Onisifor Ghibu. Noi avem informații certe că iredentistii ascunși sub mască piaristă acționează la București și peste hotare cu armele lor obișnuite: minciună, fals, intimidare.

Față de îndrăznețul lor neastâmpăr, se impune și din partea noastră o serioasă mișcare de opinie publică.

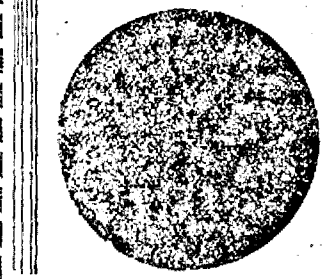
Pe aceasta, — o așteptăm!

Jucătorul consecuent și statornic

are șansă sigură de câștig

Reînoiți lozurile!

Cumpărați lozuri!

La clasa II. III. IV-a a Loteriei de stat se vor împărți câștiguri în valoare de

Lei 261.274.000

Tragerea proximă este la

15 Decembrie 1934

Colectura principală pentru Ardealul întreg Centrala

BANCA ILIESCU S. A. CLUJ

SUCURSALA IN ARAD: STR. BRĂTIANU NO. 3.

AVIZ!

Aduc la cunoștința onor. public, că am complectat din nou magazinul de drogherie cu un mare asortiment. Prețuri efine. Rog sprijinul onor. public

APOLLO

Drogherie Schrod, Arad, str. Eminescu

Presa maghiară

Iată ce anunță un ziar minoritar maghiar, „Magyar Hirlap” din Oradea, în numărul său cu data de 24 Noembrie c. Sub titlul: „Laval a stat alături de Ungaria, față de Jeltici (?)”, publică următoarele:

„Paris. — După părerea cercurilor politice, opinia publică franceză este de partea Ungariei (?)”.

În cursul tratativelor cu Jeltici, Laval a trecut de partea Ungariei; a protestat împotriva acuzațiilor aduse Ungariei și împotriva tonului jignitor al notei, dar n'a voit să jignească nici Iugoslavia”.

Iată ce grosolane invențiuni

— sub forma unei telegramme din Paris — își permit ziarele minoritare din România, să publice, cu scopul de a întreține în populația maghiară din țara noastră, încrederea în politica d-lui Gömbös.

Dacă cenzorii nu și cunosc datoria lor, ce face guvernul? Poate el să tolereze această campanie susținută, bazată pe invențiuni și calomnii, împotriva aliației noastre Iugoslavia și a Micii Înțelegeri? Nu este oare cazul să fie aplicate măsurile impuse de împrejurări, celor ce dovedesc legăturile lor suspecte cu guvernul din Budapesta?

Șantaj contra soției lui Vernica

Fapta casierului Vernica, de lapidator sumei de un milion și două sute de mii lei, din casa C. A. P. S.-ului, a produs o profundă impresie tuturor celor ce-au auzit de ea. Unul care a fost impresionat, dar într-un mod cu totul aparte, e șomerul Géza Nagy, domiciliat în Calea Șaguna la No. 158. El s'a gândit, anume, că n'ar strica să beneficieze puțin de pe urma acestei afaceri. Și n'consecință, a pus în două rânduri sub poarta soției lui Vernica, câte o scrisoare, în care îi solicita suma de 4000 lei, în

chimbul unor informații în favoarea soțului ei. Fiind anunțată poliția, doi agenți s'au postat în apropierea porții, la ora indicată în scrisoare.

Géza Nagy a venit și fiind surprins de polițiști căutând plicul cu bani a căutat să fugă. A fost însă capturat, după ce agenții au tras câteva focuri de revolver spre a-l intimida.

El își motivează fapta, spunând că fiind bolnav și sărac, s'a gândit că 4000 lei e o sumă înfrimă față de un milion și 200 mii lei, dar că lui îi vor putea ajuta.

Evenimente grave în Germania

Paris. — „Matin” vorbind despre conflictul dintre milițiile hitleriste și Reichswehr spune că în curând se vor produce în Germania evenimente grave.

Șefii trupelor de asalt și ai trupelor de siguranță național-socialiste au părăsit, în secret Berlinul.

Astfel, șeful trupelor de asalt hitleriste, Lutze, succesorul lui Roehm, se află la Darmstadt, unde a concentrat numeroase trupe de atac. Regiunea Rinului este deasemenea ocupată de numeroase trupe de asalt, cari au cantonamentul în apropierea vechilor castele.

La început s'a crezut că este vorba de o acțiune în legătură cu plebiscitul din Sar-

re, acțiune ce-ar fi condusă de Burkel.

Faptul însă că trupele de asalt hitleriste au fost concentrate în toată regiunea de Vest, dovedesc contrariul.

Himmler, care la 30 Iunie a condus acțiunea de purificare ordonată de Hitler și a arestat pe șefii trupelor de asalt căzuți în disgrație, își are cartierul general acum la Marxburg, în apropiere de Colonia. În același timp s'a dispus și mobilizarea trupelor de siguranță național-socialiste.

Din toate acestea rezultă clar că este vorba de o acțiune național-socialistă îndreptată împotriva Reichswehrului.

O nouă lege a responsabilității ministeriale

Este cert că procesul Skoda pune pe tapet problema responsabilității ministeriale.

Factori importanți ai guvernului, exponenți conducători ai majorităților parlamentare agită ideea unei noi legi a responsabilității ministeriale.

Un proiect există: el a fost redactat de un distins jurist, membru marcant al majorității parlamentare.

Proiectul se inspiră din legea responsabilității ministeriale engleze. Dar dispozițiile legii din Anglia sunt amplificate, sancțiunile înăspri-

te. Proiectul găsește sancțiune penală actelor ministeriale, caracterizate prin neglijență: el tinde la scoaterea definitivă din viața publică a tuturor acelor bărbați politici cari prin activitatea lor — de bună sau de rea credin-

ță au provocat Statului un prejudiciu material.

Proiectul găsește apoi sancțiuni pentru persoanele interpușe, printr-o extindere a art. 29 din legea contabilității publice.

Câțiva membrii importanți ai guvernului au examinat acest proiect pentru a-i aduce o critică:

Aceia că va prilejui răzburări politice și că va face imposibile, pe viitor, operațiile contractuale ale Statului.

Nu este vorba desigur decât de un simplu proiect, încă în discuția factorilor conducători ai partidului și guvernului liberal.

Dar el aduce un amănunt în plus acțiunii pe care partidul liberal o urmărește pentru a fi cât mai acoperit în marea dezbatere a procesului Skoda și pentru a preveni toate consecințele politice supărătoare, pe cari finalul Skoda le-ar putea avea.

Presa despre alungarea gangsterului dela Camera de muncă

— Cei ce au anunțat-o — și cei ce au retăcut-o.. —

În campania pe care „Ecolul” a dus-o cu atâta vigoare pentru alungarea gangsterului Rabinovici dela Camera de muncă din Timișoara, am avut un aliat prețios în d. S. Ghițulescu, redactor pentru Banat al ziarului „Universul”. Om dintr-o bucată, vrăjmaș de moarte al targuierilor în detrimentul informației oneste (metoda gazetărească introdusă la Timișoara de condamnatul Bănculescu, apasul pentru Banat al ziarului „Dimineața”), camaradul nostru dela „Universul” a sesizat imensul pericol ce-l reprezintă pentru provincia noastră menajarea unui individ cu cazierul și descendența lui Rabinovici: copil din flori al trădătorului Burdea Szilárd cu o jidoavă, condamnat, fost spion al bolșevicilor unguri în 1919, fost chelner, client permanent al parchetelor și analfabet patent, cu toate că dirijează o fișică scrisă de alții (prost scrisă). Pentru că diversele conflicte cu parchetul ale gangsterului nu erau retăcute de camaradul nostru Ghițulescu dela „Universul”, cum le retăcea condamnatul Bănculescu dela „Dimineața”, redactorul pentru Banat al răspânditului ziar de sub direcția d-lui Stelian Popescu a fost mereu ținta unor atacuri caraghioase prin „Urina Romană”. În cele din urmă a învins însă dreptatea și bunul simț: gangsterul a fost alungat din comisia interimară a Camerei de muncă, unde n'avea ce căuta, iar camaradul nostru dela „Universul” a putut avea satisfacția să comunice acest act de dreptate în următorii termeni, în „Universul” cu data de Luni 19 Noembrie:

„Timișoara, 18 Noemb. — Sesizat de numeroasele reclamațiuni, proteste și cele scrise de întreaga presă contra numirii lui C. Rabinovici la Camera de muncă bădățească, ministerul muncii s'a hotărât să repare în sfârșit nedreptatea.

„Azi a sosit la Camera de muncă locală un ordin al ministerului, prin care Rabinovici a fost îndepărtat din post.

„Ministerul muncii îndrumază prin același ordin pe d. Vulpe, președintele Camerei, de a face o nouă propunere — și mai cu seamă a unui om cinstit, spre a nu mai da ocazie la scandal public.

„Dispoziția aceasta a fost primită cu o vie satisfacție de toate cercurile locale.”

„Dimineața”

Am arătat și ieri în ce fel înțelege să-și servească ziarul apasul Bănculescu dela „Dimineața”.

Atitudinea lui nu se putea să fie corectă nici în chestiunea scandalului public pe care l-a constituit numirea condamnatului Rabinovici la Camera de muncă.

Ziaristii conștienți de menirea lor au deschis imediat o campanie pe tema acestui scandal, humai apasul „Dimineața” a înregistrat numirea gangsterului Rabinovici fără nici un comentariu, lăsând să se întrevadă marea lui bucurie că societatea începe să fie încălecată încetul cu încetul de condamnați și de detracții morali.

Iar când gangsterul a fost alungat dela Camera de muncă, condamnatul Bănculescu n'a înregistrat faptul nici la știrile diverse măcar.

Condamnații, după cum se vede, se menajează... E explicabil...

„Vestul”

La banchetul pe care și-l-a aranjat gangsterul când a fost numit la Camera de muncă, ne-am trezit că a tostat și d. Miu Lerca, pe care ne obișnuisem să-l știm nu numai poet, ci și om de bun simț.

Am pierdut o iluzie în seara aceea. O iluzie la care țineam.

Iar în timpul cât gangsterul a necinstit Camera de muncă cu prezența lui indezirabilă acolo, am avut durerea să constatăm că d. Miu Lerca tace...

Tăcerea aceasta ni se părea cu atât mai neobișnuită, cu cât îl știam pe d. Miu Lerca aprig adversar al puterii sociale dela „Urina Romană”. D. Miu Lerca iscălise chiar, în coloanele „Vestului”, — și nu cu prea mult timp în urmă! — câteva articole tari împotriva bastardului de trădător, și i se răspunsese cu aceiași tărie (minus talentul, evident) din partea opusă.

La izgonirea gangsterului dela Camera de muncă s'a trezit în fine și „Vestul” că a fost pe acolo un oarecare caz Rabinovici și a publicat următoarea informație anonimă, la data de Marți 20 Noembrie:

„D. C. D. Rabinovici nu mai face parte din comisia interimară a Camerei de muncă. Ziarul „Universul” publică știrea că d. C. D. Rabinovici a fost suspendat, de către ministerul muncii, din demnitatea ce o ocupa la Camera de muncă din Timișoara. Interesându-se la Camera de muncă un confrate minoritar, i s'a spus că d. Rabinovici, în urma campaniei de presă dusă contra d-sale, s'ar fi retras de bunăvoie”.

Marea adunare georgistă din capitală

— La adunare participă foarte mulți delegați din Banat, dela Arad, din Bihor și din Satu-Mare —

Partidul național liberal de sub presidenția d-lui Gheorghe Brătianu ține azi, Duminecă 2 Decembrie, în capitală, o mare adunare de protestare împotriva guvernului.

Din Banat au plecat cu acest prilej la București câteva sute de delegați, în frunte cu d. dr. Iuliu Coste, pre-

Băgați de seamă: domnul Rabinovici... „Universul” publică știrea... Un confrate minoritar s'a interesat... domnul Rabinovici s'ar fi retras de bunăvoie, în urma campaniei de presă dusă contra d-sale... (Adică: de sild, bucuros...).

Mamă, mamă, câtă prudență, câtă naivitate, câtă atenție cu domnul Rabinovici să nu se supere!

Citind această informație, era să-i facem d. lui Miu Lerca dreptatea de a-l crede autorul ei. Abia a doua zi am aflat cum stau lucrurile: d. Miu Lerca era autorul informației. D. Miu Lerca s'a supărat foc că se publicase informația...

Dreptatea

Ziarul „Dreptatea” cu data de 1 Decembrie, sub titlul: „Pusecărișul Rabinovici delat afară dela Camera de muncă, serie, între altele:

„Cu excluderea banditului Rabinovici însă nu s'a lichidat chestiunea lui. Trebuie să se stabilească definitiv de ce președintele Camerei de muncă, d. Ștefan Vulpe, de meserie învățător, păstrează ordinul de demitere în saltarul biroului său, netnregistrat măcar, sub pretext că ar fi confidențial.

„Mașinațiunea dascălului Ștefan este ușor de priceput. Este obligat la această protejare a banditului, pentru că Rabinovici îl are la mână cu ceva, ce trebuie să rădmâdă neret... Și de...”

Presa minoritară

Ziarele maghiare „Temesvári Hirlap”, „Déli Hirlap” și „Telegraf” au înregistrat și ele, cu comentariile de rigoare, alungarea gangsterului dela Camera de muncă.

„Temesvári Hirlap” însă a fost indus în eroare de d. președinte al Camerei de muncă, Ștefan Vulpe, care nu știm ce interes a avut să declare că gangsterul și-a dat demisia din comisia interimară.

Nu și a dat demisia: d. Ștefan Vulpe ne-a declarat nouă, la de mariori, că gangsterul a fost alungat, pentru că ministerul s'convinșese pe cine a numit. Vezi „Ecolul” de Duminecă 25 Noembrie).

O nouă amânare a sesiunii Ligii Națiunilor

GENEVA. — Președintele consiliului Societății Națiunilor, de comun acord cu colegii săi, a hotărât ca în ziua de 5 Decembrie, după amiază, să aibă loc prima ședință a consiliului Societății Națiunilor, întrunit în sesiune extraordinară.

Comisar francez la Budapesta

Budapesta. — D. Berthelot, comisar al siguranței franceze, a sosit azi aici, luând contact cu autoritățile ungare. D-sa va rămâne la Budapesta două sau trei zile. Scopul vizitei este ținut deocădată secret.

Cetiți „ECOL”